

Írta: Csurka István

2011. január 23. vasárnap, 09:40 - Módosítás: 2011. február 20. vasárnap, 15:43

A hétfői nap jól indult. Régen nem hallott, de jól ismert hangot hallottam meg reggel hatkor a Kossuth rádióban, Csűrös Csilla, a hosszú mellőzéstől és az első fellépéstől kissé elfogódott beszédét. Egy magyar asszony újra műsorvezető! Nagyon megörültem és szurkoltam neki, mielőbb vetkőzze le elfogódottságát, s legyen a régi okos, mosolygós, önmagát, elkötelezettségét, mértéktartását híven átadó műsorvezető. Hát, mégiscsak történik valami jó ebben a nyomorult második médiaháborúban. Íme, egy szakaszgyőzelmet már arattunk.

Amit elsőik között tudtul adott, az is a várakozásnak megfelelő volt: öt pacákot már letartóztattak a szombat esti három leány halálát eredményező buli rendezők, a felelősök közül. Magasabb sarzsit egyelőre még nem, de már annak a felelősségét is megpendítették. Láttuk, amint az Országgyűlésben Bajnai Gordon, az Európai Unióra hivatkozva előadta, miért kell egyszerűsíteni a kereskedelmi vállalkozások működésbe lépésének engedélyezését. Akkor az Országgyűlés nem természetes többsége, hiszen az SZDSZ már kilépett a koalícióból, de üzletileg még támogatta a kormányt, megszavazta, hogy a kereskedelmi vállalkozásoknak csak regisztráltatni kelljen a vállalkozásukat, és már el is kezdhetik a működésüket. A kormány eltekintett attól, hogy megfelelnek-e a működés elemi egészségügyi, jogi, építésügyi, tűzrendészeti feltételeinek, és egyúttal egyszerű kereskedelmi tevékenységnek ismerte el a diszkóműködtetést és a szórakoztatás közben folyó kábítószer-kereskedelmet is. Mert tulajdonképpen ez volt a fontos a Wallis-kormánynak.

Ez volt a rendelet kiváltója. A drogbárók, a volt olajszőkítők, dörömböltek a kormány ablakán: itt áll a rengeteg lopott pénz a fiókjainkban, a serdületlen ifjúság pedig alig várja, hogy ellássuk. A magyar nemzet legfogékonyabb részének erkölcsi, fizikai és szellemi leterítése nem várhat tovább, mert jön a Fidesz-kormány és akkor már késő lesz. Feljelentünk benneteket az IMF-nél vagy még feljebb a Sorosnál, ha nem agyaltok ki valamit, hogy azonnal elkezdhessük a 12-14-18 éves korosztály halaszthatatlan mérgezését. Mert az idősebb réteg már nem fogyaszt eleget, illetve elhúzódik magánlakásokba. De a serdületlen ifjúságban még óriási üzlet van. És Bajnai lépett.

Három ártatlan halott a kábítószer-terjesztés rovásán. A jól indult nap egyre sötétebb lett. Másról már alig volt szó. Hirtelen megnyilvánult a Lady Dianás részvét, amelyből annak idején a cigányok által meggyilkolt román kézilabdázó is kapott, megérdemelten, és az iskolába kivonultak a pszichológusok. Állítólag azért, hogy segítsék feldolgozni a történeteket a diszkózó ifjúságnak. Beszéltek és beszéltettek. A dolog menthetetlenül elindult a képtelenséggé felfejlődés irányába. Mert nem hiszem, hogy egyetlen lélektanász ki merte volna mondani: gyerekek, ne járjatok diszkóba, hanem tanuljatok keményebben és sportoljatok, ha nem bírtok az energiáitokkal. Percről percre felfejlett, mennyire beteg és mennyire alárendelt ez a magyar társadalom. Maffiáknak van alárendelve.

Mindenki csak félt, csak magyarázkodott, sírt és a történetek egyre messzibb kerültek a társadalmi valóságtól, a nemzeti tragédiától, annak a belvíznek a kérdésétől, ami az agyakat önti el. A kollektív elhülyülés, ami a West-Balkánokban kezdődik és a filozófiában – egy bizonyosban – folytatódik, körülbelül egyenlően fenyegeti az európai emberiséget, mint bennünket, vészesen fogyatkozó magyarokat. De mi az emiatti kimúláshoz mégis sokkal közelebb vagyunk. Most már három ártatlan áldozattal is. Itt ugyanis, ha nem sikerül felszámolni a West-Balkán rendszert, holnap már nem lesz változtatási lehetőség: ha a most tizenéveseket eldiszkózzák, bezárul minden. Ha a pusztító rendszer nem változik meg és maradunk a kábítószer-maffiák és a pénzemberek és a pénzemberek filozófusainak áldozati bárányai, mert nem ismerjük fel a dolgok mélyén rejlő veszélyt, meg is érdemeljük a sorsunkat.

Estére már többszörösen végig volt tárgyalva az eset és már arról beszéltek az Estében, hogy hogyan lehet és lehet-e egyáltalán megfékezni a blogolást, az interneten való bűnbakkeresést és azt, hogy a fél ország jelentkezzék szemtanúnak. Ez a tömeghisztéria veszélyes terjedését jelenti. Ugyanakkor egyetlen árva szót sem szóltak arról, hogy miért történhetett meg mindez, kellenek-e ezek a szórakozások, kell-e a kábítószer-terjesztésnek ez a formája, miért hagyja egy nemzet elrontani legfogékonyabb ifjúságát. Emellett, s ez talán még fontosabb, nem szóltak arról egyetlen szót sem, hogy miért történt ez éppen most, mi állhat a háttérben, nincs-e valamihez kötve, nem rendezte vagy nem rendeztette-e ezt valamilyen akarat, szerv, és esetleg külhatalom. Ezekre a kérdésekre még csak nem is céloztak egész nap sem. Elfelejtették, hogy volt itt egy Aranykéz utcai robbantás, volt itt egy móri bankrablás, amelyben leégett az akkori egész bűnüldözés és igazságszolgáltatás, a bíróság elítélte Kaiser Edét és társát, noha semmi nem szólt a jelenlétük mellett, és amikor megkerült véletlenül a két valódi tettes, a főbűnös öngyilkos lett a börtönben. Pedig ez a szomorú esemény is egybeesik valamivel, nem is akármivel.

Írta: Csurka István

2011. január 23. vasárnap, 09:40 - Módosítás: 2011. február 20. vasárnap, 15:43

Ne kerteljünk, mondjuk meg, mivel, kikkel. A diszkótragédia – már ez a neve, a címkéje már megvan – egybeesik a magyar és a nemzetközi zsidóság két legnagyobb nemzetközi és magyarországi kezdeményezésének, a médiaháború számukra való becsődülésével és az ehhez szorosan kapcsolódó filozófuskör lelepleződésével. Egy húsz, huszonöt, harminc, de másként számítva akár nyolcvan éve fennálló uralmi rendszer csődállapotával.

Ennél kisebb jelentőségű leleplezések már történtek. Közvetlenül a választást vagy a kormányra lépést követően ilyesfélét rendezni a kétharmados többség miatt, önleleplező lett volna és elsőpró tiltakozást váltott volna ki. Egy magyar 2001. szeptember 11-e eseményekre való ráborításának ideje most jött el. El sem lehet dönteni, hogy az uralmon lévő kaszt – mert persze megint csak nem az egész magyar zsidóságról van szó! – szempontjából melyik lelepleződés, melyik kudarc a nagyobb, a médiabeli vagy a filozófusoké. Számukra elviselhetetlen mindkettő.

A történelem azzal a tanulsággal szolgál, hogy az efféle kudarcokból csak nagy, bombasztikus figyelem- eltereléssel lehet kikecmeregni. A társadalmat erőteljesen át kell tematizálni. Ehhez vér kell, halál kell. Minden ép lelket megmozgató tragédia.

Történtek itt már hasonló próbálkozások, figyelmet elterelő gyilkosság sorozatok, azokkal azonban a várható és előrelátható választási vereséget akarták elkerülni és kisebbé tenni. A faluszéli cigánygyilkosságok azonban nem váltottak ki semmit a társadalomból. A roma polgárjogiak túlságosan gyorsan rárepültek a dologra és a szálak hamar elvezettek Izraelbe, ahol az egyik főkolompos másfél évig dolgozott állítólag egy kibucban. Tatárszentgyörgy és a Jobbik, az ő Balóné Morvai Krisztinájával is éppen ennyire hamis volt, és mi ugyanezek a hasábokon idejében mutattunk rá az eredőkre, a hamis történelem ácsolatára. Mái senki nem adott rá magyarázatot, hogy hogyan lehet indítékot szerezni egy izraeli kibucban, csendes fügeszedés közben faluszéli cigánygyilkosságokra. Ugyanígy máig nem kaptunk választ arra, hogyan volt lehetséges, hogy izraeli alakulatok masíroztak a magyar rendőrség egyenruhájában, azonosító szám nélkül, 2006. október 23-án, miközben gumilövedékkel lőtték ki a békés tüntetők szemét. És volt itt egy gyanús tévéostrom, majd több napig tartó utcai randalírozás is – befejezetlenül, azaz az eredők, indítékok feltárása nélkül.

A rendőrség még nem fejezte be a nyomozást, csak annyit közöltek, hogy a három áldozat vérének egyikében találtak kábítószeret. Háromból egy. Ugyanakkor Pintér Sándor, miközben elrendelte a szigorú vizsgálatot, kilátásba helyezte a Bajnai Gordon-rendelet azonnali eltörlését és a diszkók szigorú hatósági ellenőrzését. Nyilvánvaló, hogy a rendőri jelentés a törvényszéki, orvos-tani boncolások eredménye és kontrollja nélkül, valamint az összes lehetséges körülmény megvizsgálása nélkül nem jelenhet meg. Az érzelmileg túlfeszített társadalom, mivel három lány pusztult el, a legkisebb rendőri hibáért is az egész Fidesz-kormányt büntetné, végzetesen. S erre megy ki ez a nagy játszma. A rendőrséget, Pintér Sándort első perctől hibába akarják hajszolni. Helyzetük nem is reménytelen, mert a kommunikáció túlsúlya még a kezükben van. Egyelőre ki tudnak tartani azon állításuk mellett, hogy a három lányt agyontaposta a tömeg. Csak az a baj, hogy egyelőre rajtuk kívül tyúkszemserültet se találtak. A helyzet tehát az egész magyar sors és a kétharmados kormány számára is drámai. Veszélyesebb, mint amennyire annak látszik. Ilyenkor a türelmetlenség és türelmetlenül hozott ítéletek a bűnösök kezére játszhatnak.

Estére a dolgok mégis sötét irányba fordultak. Először a szülők alakítottak, Isten tudja, milyen kezdeményezésre, civil ellenőrző testületet. Szándékoznak szombatonként rajtaütésszerűen meglátogatni a diszkókat, amelyben csemetéik csápolnak és szívnek, hogy rendben van-e minden. Ahelyett, hogy azt mondanák a kölyöknek: nincs pénz, fiam, lányom, nem mész sehová. Különböző is unjuk anyáddal ezeket a szórakozásaidat. Ezek téged tönkretesznek. Meg kell értened, hogy becsapnak, és mire felnősz, ugyanolyan becsapott nyáj-ember leszel, mint mi. Nem lesz családod se, boldogtalan leszel, mert már most sem tudod fegyelmezni magad. Nem lehet minden ösztönödnék kielézt engedelni. De nem ezt mondják, mert őket, a szülőket is ez a kor nevelte, ki vannak szolgáltatva a kábítószermaffiók, imperialista bankár-világrendnek és a filozófusainak. Csak eddig erre nem is gondoltak. Azt se tudták, hogy vannak ebben az országban filozófusok, méghozzá hatalmon vannak.

Bizonyára feltűnt az olvasónak, hogy már másodjára biggyesztem oda egy mondat végére a vádlottak sorába a bankárok után a bankárfilozófusokat. Hogy kerül a csizma az asztalra? Megmondom: amikor az elszámoltatási kormánybiztos a Magyar Bálint minisztersége alatti aktákat vizsgálta, ráakadt egy csomagra, egy valószínűleg jól átkötött, jól beburkolt csomagra, amely előzetes vizsgálatai szerint egy kb. ötszáz milliós panamát tartalmazott, s papírvágó késével szétnyíszálta – egy zsidó bűnszövetkezet bukott ki belőle. Töményen. A legvédehetőbb személyek együttese került szét az íróasztalon, korrupciótól búzódott. Szegény kormánybiztos, ha tudja, hogy így lesz, talán inkább kihajítja a papírvágó kését az ablakon, de már késő volt, mert a szag szétterjedt. Az összeg nagy volt, sokan látták, meg kellett fogalmazni a feljelentést.

A magyar, keresztyén értelmiség 1945 óta most először kapott egy olyan mellbevágó tájékoztatást, amelyet eddig vonakodott elhinni, és inkább bélyegezte szélsőségesnek azt,

azokat, akik karrierjük és szakmai létük kockáztatásával céloztak, utaltak ennek fennforgására, vagy nyíltan megírták. Hogy lényegben mi folyik ebben az országban – filozófia, privatizáció és pénzelosztás örve alatt.

Mint csekélységem. Akinek 1989-ben játszották utoljára állami színházban drámáját, egy kivételével, amelyet – Döglött aknák – a Turai Ida magánszínház mutatott be kiválóan, Újlaki Dénes és Koncz Gábor ragyogó főszereplésével. Ezt az előadást, amikor a Turai Ida színház vezetőnőjét soproni igazgatónak is kinevezték, ott is műsorra tűzték. De közben 22 év óta semmi – ellenben virágzott a filozófia. A nevem sem írják le, mint szerzőt. Sebj, nem panaszkodom, csak magyarázom a helyzetet, a filozófusterrort, amely a színházakra is áttért és a bemutatásokból zsidókérdést, illetve „antiszemita vagy-e”- kérdést csinált. De ez magánügy, abba is hagyom.

A filozófuslebukás természetesen nem antiszemita szándékból történt. De mert véletlen volt, mert a felnyitott csomagból csak zsidók és csak zsidó ügyek buktak ki, a rendszer legnagyobb lelepleződése lett. Lehet, hogy nagyobb, mint a médiakudarc, amellyel természetesen szorosan összefügg. A véletlen mindig a történelem nagy mozgatója, csaták, háborúk, nemzeti sorsok eldöntője. A véletlenben mert a fizikai erő jelenik meg. Egy ügy kapcsán, egy minisztérium aktáinak átvizsgálása közben, az elszámoltatási kormánybiztos megbökött egy csomagot, egy kb. ötszáz milliósat, a burokok és a csomagolás felszakadt és kibuktak a filozófusok, a rendszer oszlopai: mind zsidó. Köztük van olyan is, akinek a nevéhez számottevő teljesítmény, nemzetközi elismertség fűződik. Ő Heller Ágnes. Vannak könyvei, magyarul, angolul, tanított a messzi Ausztráliában is. De a többi? Csak zsidó. Ha felsorolnám a filozófiaiak mondott tanulmányok címét, amikre a pénzeket kapták, a modern hochmecalás alapesetei villannának elő, persze csak a filozófiai irodalomban valamelyest jártas emberek szeme előtt. Inkább azt mondom el, mivel nem foglalkoztak ezek a filozófusok. Magyar kérdésekkel, magyar gondolkodókkal. Még úgy sem, hogy a hibáikat kimutatták volna. Németh Lászlóval, aki megírta a minőség forradalmát, ami azért mégiscsak filozófia és irodalom egyszerre. Erre ügyet sem vetettek. Nem létezik a számukra. Szabó Dezső Az egész látóhatárával együtt, összes indulatával és magyar sorsfűtésével együtt nem érdekelte őket. A tavaly elhunyt Molnár Tamásra, a világhírű katolikus filozófusunkra, aki megírta „A liberális hegemoniát”-t, az Én simacchust, a Pogány kísértést vagy az „Atlanti kultúra kibontakozását” és még sok-sok filozófiai alpművet, amelyek ismerete és tanítása nélkül nem lehet a világról ma képet alkotni – ügyet sem vettek. Nem azért ültek tehát ott a filozófiai intézetben, hogy létrehozzák, hanem hogy elfojtsák a gondolkozást.

Ez a botrány még nem szűródött le a köztudatba, főként a mélyebb rétegekbe, az iskolákba és az egyetemekre. A vidék, a belvízzel van elfoglalva. De, ami késik, nem múlik. És akkor megkezdődik a rendszer azonosítása és az a teljes elszámoltatás, ami nélkül semmilyen társadalom nem létezhet. Ebben az elszámoltatásban sem lesz semmilyen antiszemitizmus,

Írta: Csurka István

2011. január 23. vasárnap, 09:40 - Módosítás: 2011. február 20. vasárnap, 15:43

---

csak kérdések lesznek. Mi címen? Mi jogon? Miért vagy te kivétel? Bűnszövetségben élsz? Nem lesz benne antiszemitizmus, mert nem azért fogják felelősségre vonni, immár nemcsak a filozófusokat, mert annak születtek, amik, hanem azért, amit elkövettek, amihez törvénytelenül, bűnszövetségben –privatizáció – hozzájutottak. Ez a vég számukra. Megszűnt a menedék, az utolsó adu kivágása: te azért vádolsz, mert antiszemita vagy. Váratlanul megszületik a törvény előtti egyenlőség, származási felmentés nélkül. Tehát meg lehet érteni a filozófuspánikot, mint a West-Balkán fölsőházát. Nem lehet élni tovább az antiszemitizmus pajzsának a feltartásával. Nem lehet betakarózni a holokauszttal. Nem tudom, hogy nem ez-e a nagyobb csapás a filozófus-színházi-film- és médiaértelmiségre nézve. Ez nekik Waterloo.

Tenni kellett valamit. Ezt tették. Most mindenki csak erről beszél, és kitartóan keresi a felelősöket, akik azonban csak eseti felelősök, ha nem éppen tudatlan, a saját mohóságukba fulladt áldozatok. Majd kapnak pár évet. Később, persze.

S a dologról sokat, sokat, nagyon sokat kell beszélni, hogy beleverszzen a megmagyarázhatatlanságba és unja is meg mindenki. Csak a három lány tragikus halálával lehet elérni, hogy a filozófusbotrány és a médiaháború egyidejű veresége ne süllyedjen le a keresztény értelmiség után a tanyákra és a dolgozó emberek közegébe. Egy nagyon erős ütésre volt szükség, amely mindent töröl, mint ahogy az a WTC-tornyok esetében történt.

De a dolog persze nem működik olajozottan, nem mindenki tudja, mit kell mondania, s nem volna-e jobb hallgatnia. A debreceni MODEM KULTÚRKÖZPONT Gulyás nevű filozófusa (de sok Gulyás van, s egy se hortobágyi...), aki a város pénzén épült ház megnyitójára fénykép alapján, titkon készült szoborral lepte meg főnökét, a város polgármesterét, és nem lett elmozdítva azonnal, most cikket jelentetett meg a filozófusok védelmében, állítván, hogy leleplezésük antiszemitizmus. Gulyás úr, a pénzzel kitömött filozófusok neveltje, a magát ennek ellenére jobboldalinak beállító filozófus – puff neki! – el van maradva egy brosúrával. Be kellene fáradnia

debreceni TEVÁ-ba, a privatizált Biogál helyén működő zsidó gyógyszergyárba és kérni valami gyorsítót. Csak annyit mond, „zsidó önvédelem” és odaadják. De ő nem ezt tette, hanem elállt a régi mesével – antiszemitizmus –, és ezzel leleplezte az egész ügyet. Így ma már, Joav Blum után, nem lehet védekezni. Megvan a holokauszttagadást tiltó törvény, de senki nem beszél róla, mert az emberek csak anyagi ügyeket tárgyalnak, meg diszkótragédiákat. Megkésített az antiszemitizmus vádjá a Demszky-féle villamos- és Metro-tenderek, milliárdos veszteségek után. Vicc, Gulyás úr. A hol a pénz kérdésére kell most válaszolni. Keresik a pénzt az emberek és földcseréket, kaszinókat és filozófiai traktátusokat találnak – zsidó elkövetőkkel.

Ugyanezért nemigen lehet a sajtószabadság kérdését érvényesen felvetni. Akár az ATV-csomagot, akár a Heti hetes-csomagot szúrná ki akárki, mindenütt Lukács Györgyöket és preszokratész pasziánsz-filozófusokat talál. Amit ezek megengednek maguknak, az példátlan és még ők ordítanak. Akárhová nyúl, akárhová ér a sajtószabadság kutatója, csak marxistákat talál, csak milliók közt trónoló filozófusokat talál.

Nem ezért kellett három esetleges magyar anyának kiterítettetnie a West-Balkán elé? Lehet ma másról beszélni, mint erről a borzalomról? Nem lehet. De ők, akik rendezték, éppen ezt akarták. Csak ez a megoldás kínálkozott számukra. S most mindenki döbbenten áll. A filozófusbotrány és ugyanennek a körnek a médiakudarca majdnem el van felejtve, három lány halála, kiterítve a West-Balkán elé, mindent felülírt. Ezt akarták, az országot, a társadalmat három lány halálával átstartolták, áttematizálták. A vereségüket legalábbis elodázták. S kit lehet majd mást vádolni, ha sem a rendőr-ség, sem senki nem tud elfogadható magyarázattal szolgálni, mint a tehetetlen kormányt, amely mindazt, amit itt – természetesen egy tőlünk megszokott összeesküvés-elmélet keretében – felvázoltunk, el sem mondhatja. Meg se hallhatja. Rajta szárad az egész azok lelkén, akik kezdeményezték a médiatörényt és kétharmaddal elfogadták. Már nem íratják a West-Balkán sajtómunkásokkal, rendészekkel, hogy rossz a médiatörvény, hanem, hogy antiszemitizmus van, mert üldözik a filozófusokat. Schiff András zongoraművész be sem teszi többet ennek az antiszemita csőcseléknek az országába.

Este aztán a Magyar Televízió Estéjében végképpen besötétült minden. Feltették a kérdést, hogy a ki a felelős a halálokért, a szervezők, a tulajdonosok vagy a pánikkeltők? A közönség állítólag megválaszolta a kérdést. De mindegy, mit válaszolt, mert nem azok. A bűnelkövető maga a rendszer, amelyben a kormányváltás óta a kormány szándéka, akarata és kemény munkája ellenére is élünk – a meghamisított történelem rendszere, amelyet csak évtizedek szívós munkájával és csak egy minden diszkó és minden népbutítás és kábítószeresítés nélküli rendszerben lehet majd megszüntetni. A lényeg tudniillik, hogy minek is vannak ezek a diszkók és kábítószerpartik egyáltalán és miért kell lenniük, úgy kerülték, mint macska a forró kását. Mintha természettörvény és demokrácia kérdése volna, hogy a szervezőknek mindenképpen, ha szigorúbb feltételek között is, lehetővé kellene tenni, hogy pusztítsák a magyarságot, butítsák a serdületlen fiatalságot, hogy kivonják és kiteszítsanak nemzedékeket a normális, közösségi létezésből. A fiatalságnak szórakoznia kell. Tanulni nem annyira. Az apukák és anyukák pedig eljárnak ellenőrizni, hogy tisztességesen megkapta-e adagját a csemete.

Ami Csűrös Csillával reggel elkezdődött, az estére elhomályosult. Már senkit nem érdekelt, hogy az értelem és a figyelem képességének a kikapcsolása a legfogékonyabb korszakában az emberi létezésnek, amikor egész életre szóló kapcsoló-dások, szerelmi irányulások,

Írta: Csurka István

2011. január 23. vasárnap, 09:40 - Módosítás: 2011. február 20. vasárnap, 15:43

---

barátságok, vállalkozások, és a közösségi magatartások kialakulnak bennünk, trükkökkel, csábítással, aljas médiával, politikával és kábítószerrel kiüresítik és elállatiasítják az ifjúságot. Mint a heringek a dobozban tapadnak egymáshoz a testek, és elvesz minden, ami az embert emberré teszi. Haszna pedig csak a kábítószer-maffiának van belőle.

És ez egyenes út a nemzethalálhoz.

Este már senki nem vetette fel, hogy mi értelme van engedélyezni ezeket a pusztító szórakozásokat. Csak fogadkozások történtek, hogy ennek nem szabad megisméltódnie. De azt, hogy miért kell nekünk olyan társadalomban élnünk, amelyik nem képes meghitt, akár vágyra vagy beteljesült szerelemre, táncra és csókra szóló közösségi alkalmakat teremteni a saját gyerekeinek, nem vetette fel senki? Az életre felkészítés szóba sem került. A nemzeti együttműködés megfeneklett a West-Balkán trgédiában. Az élet, szeretet és szenvedés – szóba sem került.

Filozófusaink, akik az életidegen Lukács György köpönyegéből bújtak ki, aki nagyon gazdag bankáriúként, milliomos családból származván 1919-ben kommunista lett és a Vörös Hadsereg szolnoki egységénél lett komisszár, természetesen katonai kiképzés és pláne frontszolgálat nélkül, mint komisszár-szőkevény parasztkatonákat végeztetett ki. Magyar parasztokat, akik meg akartak szökni, mert jöttek a felfegyverzett románok, közülük meg csak minden harmadiknak volt puskája. Lukácsistáink akkor utat nyitottak a román hadseregnek Budapestre való bevonulásához és az ország módszeres kirablásához. Aztán emigráltak, kijelentették, hogy ide be nem teszik többet a lábukat. Mint Schiff András. Filozófusaink azonban most a rendszer végbotrányát szolgáltatták – Lukácsukhoz méltóan. A rendezés és a lebonyolítás valószínűen nem is az ő dolguk volt. De nem is az eseti rendezőké, noha természetesen ez nem csökkenti eseti felelősségüket. Ha csak ezerrel kevesebb embert engednek be, már nem tud megtörténni ez a tragédia. Ki és mi, hogyan és miként érte el, hogy érdekeik ellenére túlfeszítsék a húrt? Egyelőre nem tudjuk. Felsőbb helyen lett ez kitalálva, időzítve, megszervezve, itthon dőlt el, vagy máshonnan érkezett a parancs, még nem tudjuk. Az, hogy ide öreg szobatudósoknál és könyvmolyoknál gyakorlatibb emberekre volt szükség, az kétségtelen. Ehhez az eseményhez hatalmas, fegyelmezett lebonyolító apparátus kellett. És kell még mindig a ködösítéshez.

A sorozat önmagáért beszél: Aranykéz utca, Mór, Tatárszentgyörgy, Jobbik, Gárda, cigánygyilkosságok, 2006. október 23., Morvai Krisztina, a rendőrök közt magyar egyenruhában menetelő izraeli egység, gumilövedék, áttartolás Ferihegyen és most három lány kiterítve a West-Balkán elé.

Írta: Csurka István

2011. január 23. vasárnap, 09:40 - Módosítás: 2011. február 20. vasárnap, 15:43

Ha nem terítették volna ki szegényeket, arcátlanul, talán rá sem jöttem volna, miről van szó. De ők kiterítették mindhármójukat. Miért? Két okból. Nekem először a magyar sors József Attila-i utalása jutott eszembe: „kiterítenek úgyis”. Tudja meg minden diszkós és nem diszkós magyar, mi a sorsa és hol és hogyan fogja végezni. A nyomeltüntetés bűnügyi indoka csak azután. Kelljen keresni a haláluk pontos helyét is. Hol és hogyan és mi által. Ha a helyükön hagyják őket, sokkal gyorsabb és több bizonyossággal szolgáló lehetne a nyomozás. Számomra most már csak az a remény marad, hogy végső kétségbeesésükben, a háborúvesztésük beismerése helyett választották a kiterítés végső, ószövetségi, Káin-i kegyetlenségét.